

Alkotmánybíróság
Komlói Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 4 9 7 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 JÚN 28.
Példány:	1 Tisztelt Alkotmánybíróság
Melléklet:	2 + 1 BÍRÓSÁGI AKTIA

KOMLÓI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
ÉRKEZÉS:	2022 JÚN 20.
PÉLDÁNY:	1 MELL.: 1 FILE DB.
@ ÜTON BENYÚJTVA	
ÜKM AZONOSÍTÓ:	ÜKM 8536651, 2022.
ÜGYSZÁM:	2 P 20.032 / 2021

34.1

Alulírott [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pécsi Törvényszék 2022. március 31. napján kelt 1.Pf.20.057/2022/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványom indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2008. június 11. napján változó kamatozású, megjelölése szerint CHF alapú, változó futamidejű kölcsönszerződést kötöttem a [redacted] mint hitelezővel, melynek célja egy Hyundai gépkocsi megvásárlása volt. A kölcsön összege 2.790.000,- forint, futamideje 120 hónap, a havonta esedékes törlesztőrészletek összege 33.292,- forint, míg az induló ügyleti kamatláb 7,62 %, a THM mértéke pedig 8,63 % volt.

A [redacted] elvégezte az elszámolást a DH2. törvény alapján, mellyel szemben panasszal nem éltem. Az elszámolás során a [redacted] 635.369,- forint fogyasztói követelést állapított meg részemre, az elszámolás szerint az elszámolás 2015. február 1-jei fordulónapján tőketartozásom összege 3.767.122,- forint volt.

2016. május 17. napján a hitelező azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A felmondás szerint a tartozásom 3.043.526,- forint volt. A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a Cg.01-10-043394/314. számú végzésével megállapította a hitelező (jogelőd) társaság törlését és beolvadását a [redacted] ([redacted]). A [redacted] között 2019. november 14-i hatállyal engedményezési szerződés jött létre a kölcsönszerződésből eredő követelés tekintetében. A [redacted] keresetével a Ptk. 523. §-a alapján 3.043.429,-Ft tőke és járuléka, valamint perköltség megfizetésére kért kötelezni.

Védekezésem részeként nem csupán érvénytelenségi kifogásom volt, hanem arra is hivatkoztam, hogy a perbeli szerződés kirovó pénzneme forint, ezért én forintban adósodtam el, aminek okán a szerződés aligha lehet deviza alapú szerződés. Vitattam továbbá a keresetösszegszerűségét is, az eljárás során több ízben is indítványoztam felkeres nyilatkoztatását tekintetben, hogy a szerződésből eredő, devizában meghatározott követelésnek összege

2022 JÚN 22.
2022 JÚN 22.
Irodába érkezett
Kiadta
Ajánlottan:
Csomagba
Tértivevény

Hk.a. kérem megkérlek az alkotmányjogi panasz Pécsi Törvényszék 2022. március 31. napján kelt 1.Pf.20.057/2022/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.
2. érem iratban a Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbiakat adom elő.

hogyan alakult havonta a szerződés megkötésétől a szerződés felmondásáig, e körben azt, hogy **számszakilag és ellenőrizhető módon vezesse le, hogyan alakult a devizában meghatározott követelés összecszerúsége hónapról-hónapra az általam megfizetett törlesztő részletek következtében.**

A Komlói Járásbíróság 2021. december 16. napján kelt 2.P.20.032/2021/25. számú ítéletével a keresettel egyezően marasztalt. Az elsőfokú ítélet a szerződés deviza alapúságával kapcsolatban az alábbiakat rögzíti:

„[56] A Kúria által az 1/2016. PJE határozatban adott iránymutatás szerint a deviza alapú fogyasztási kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznemben) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznemben) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembe vételével. Az 1/2016. PJE határozat kifejti továbbá, hogy a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelmény akkor teljesül, ha a szerződés legalább a kirovó pénznem megjelölését (pl. svájci frank, euró, japán jen) tartalmazza. A szerződésnek ugyanakkor nem érvényességi kelléke, hogy akár naptárszerű megjelöléssel, akár más, egyértelmű meghatározással (pl. a folyósítást megelőző napon) megadja az irányadó átszámítási időpontot. Ez utóbbi ugyanis - a felek eltérő rendelkezésének hiányában - ipso iure a folyósítás napjában rögzül a rPtk. 231. § (2) bekezdésében írtakra tekintettel. Az irányadó deviza átszámítási árfolyamot utóbb a jogalkotó rendezte, ezért ennek elmaradása miatt a szerződés érvénytelensége már nem állapítható meg. A régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjából nem vezethető le, hogy a szerződéskötés napján irányadó árfolyamon kiszámított tájékoztató jellegű kölcsönösszeg kirovó pénznemben történő megadása a szerződés érvényességi kelléke lenne.”

Jól látható, hogy a Járásbíróság a szerződés kirovó pénznemének általam történő vitatását a szerződés érvényessége körében vizsgálta, valamint a kirovó szerződés szerinti pénznemét nem vizsgálta a szerződés konkrét rendelkezései alapján.

Egyébként a szerződés 6. pontjában rögzített elnevezés minősítette a szerződést deviza alapú szerződésnek, a szerződés deviza alapúságát pedig a 6/2013. számú PJE határozat alapján szükséges vizsgálni. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja azt rögzíti, hogy lehetőség van arra, hogy ügyfél a [REDACTED] deviza alapú Szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának Forint-alapra történő konvertálását kezdeményezze a következő törlesztőrészlet esedékességével. Ehhez az Üzletszabályzat egyébként a 18.3.3. pontban rögzíti is az alábbi képletet azzal, hogy a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözete lejárat előtti teljes körű előtörlesztés, illetve megszűnés esetén egy összegben esedékessé válik, és a következőképpen határozható meg:

Hátralévő tartozás összege x (teljesítési árfolyam - bázis árfolyam)
bázis árfolyam

A fenti képlet nem forintosítást jelent, hanem a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözetének számítását, amire semmi szükség nem lenne abban az esetben, ha a kirovó pénznem eleve CHF lenne. (Az árfolyamkülönbözet egy olyan költség, ami nem a

főszolgáltatás körébe tartozik és nem a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből fakad, hanem ún. generált költség.) Ha a hátralévő tőketartozás összege deviza lenne, abban az esetben a fenti képletben rögzített számítás elvégzését követően is deviza összeget kapnánk.

Az elsőfokú ítélet az összecszerűség körében indokolást nem tartalmaz, a Járásbíróság az összecszerűség körében az **F/9 alatt csatolt kimutatást vette alapul**, marasztalásomra az alapján került sor. A devizában elviekben fennállt követelés alakulását felperes nem vezette le. A Járásbíróság nem indokolta meg, hogy abból, hogy felperes követhető és ellenőrizhető módon feltüntette, hogy az alperes részére **milyen fizetési kötelezettségek kerültek előírásra**, ezekre az alperes mely időpontban, milyen összegeket teljesített és azok milyen jogcímen előirt tartozásra kerültek elszámolásra, miként következik az, hogy mekkora összegű tőketartozásom állt fenn adott időpontban. Nekem a kölcsönszerződés alapján meghatározott kölcsönösszeget szükséges visszafizetnem a szerződés szerint, a fennálló tőketartozást pedig a törlesztő részlet tőkeösszege csökkenti hónapról-hónapra. A bizonyítási indítványomnak megfelelő kimutatást felperes az elsőfokú eljárásban nem csatolt és nem tüntette fel a tőke svájci frank összegének alakulását.

Már a fentiekből kitűnik egyébként az, hogy a Járásbíróság figyelmen kívül hagyta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 törvény) 3. § (1) bekezdésében és 4. § (1) bekezdésében meghatározott érvénytelenséget.

Fellebbezésemben előadtam, hogy az elsőfokú eljárásban vitattam azt, hogy a perbeli szerződés kirovó pénzneme CHF lett volna, valamint az F/9 alatt csatolt kimutatás nem alkalmas a kereset összecszerűségének bizonyítására, ugyanis

- az a devizában meghatározott tőkekövetelés alakulását nem tartalmazza, kizárólag a forintban meghatározott tőketartozás alakulását,
- abból, hogy a kimutatás hónapról-hónapra és összefoglalva is tartalmazza a jogelőd Bank előírásait forint és svájci frank devizanemben, nem követhető nyomon, hogy a devizában meghatározott követelés miként alakult a törlesztések következtében,
- a kimutatás az aktuális árfolyamot csak a havi fizetendő kötelezettséggel kapcsolatban rögzíti, abból a tőketartozás alakulása aligha állapítható meg, valamint **az aktuális árfolyam a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésébe ütközik, amiből az következik, hogy a felperes egyszerűen figyelmen kívül hagyja a DH2 törvény szerinti elszámolást,**
- a kimutatás utolsó két sora a tőke és kamat előírásokat rögzíti devizában, ez azonban (miként fentebb már kifejtettem) **semmilyen formában nem következik a szerződésből.**

Felperes tényállítási kötelezettségének aligha tett eleget egy – szerződés rendelkezéseiből nem következő – táblázat csatolásával. Megjegyzem csupán, hogy a táblázat alapján a forintban meghatározott tőketartozásom már évekkel ezezlött is kevesebb volt, mint a perben érvényesített tőketartozás (már a kezdeti összeg is alacsonyabb volt!!!), amivel kapcsolatban a felperes – bár ezt több ízben jeleztem – semmiféle tényállítást nem tett.

A kimutatás tehát a devizában meghatározott követelés alakulásának kimutatására nem alkalmas, mivel a táblázat szerint a forintban nyilvántartott tőketartozás hónapra-hónapra a törlesztő részlet tőkerészeivel csökkent, azonban sem a tőketartozás meghatározásában, sem a törlesztő részletek meghatározásában nem kap szerepet az árfolyamkülönbözet, az egyfajta járulékot képez.

Fellebbezésemben arra is utaltam, hogy mivel a kereseti követelés összegét is vitattam, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek bizonyítania kellett volna keresete összecszerűségét. A bírói gyakorlat szerint a felperes pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásának összecszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése (Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7.), és csak a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolás szolgálhat a bíróság ítélezése alapjául (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6.).

Fellebbezésemben azt is előadtam, hogy érdekes kérdést vet fel **a perbeli egyedi szerződés 8. pontja és az Üzletszabályzat 17.3. pontja is, amelyek az árfolyamkülönbözetet költségnek, ill. díjnak titulálják** (Egyéb költségek, ill. A hitelhez kapcsolódó egyéb díjak, költségek). Ezek szerint a perbeli szerződés alapján az árfolyamkülönbözet nem a tőketartozásban realizálódik, hanem költséget képez. Ebből viszont az következik, hogy egyrészt a kirovó pénznem nem CHF és nem adósodtam el devizában (a kirovó pénznem és a lerovó pénznem is forint), így felperes **a devizában meghatározott követelés alakulását szerződésszerűen nem is vezetheti le alappal a szerződés szerint**, másrészt pedig egy újabb érvénytelenségi ok merül fel:

a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza az éves, százalékbán kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést. Az Üzletszabályzat 9. pontja rögzíti, hogy a THM mutató értéke nem tükrözi hitel árfolyamkockázatát, valamint a hitel kamatkockázatát sem, így a szerződés rendelkezései alapján tényként állapítható meg, hogy az árfolyamkülönbözet a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb költség. Amennyiben a THM mértéke nem tükrözte a hitel árfolyamkockázatát és az árfolyamkülönbözet költség a szerződés alapján, abban az esetben a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján a szerződésnek rögzítenie kellene az árfolyamkülönbözet összegét, vagy ha az pontosan nem határozható meg, az erre vonatkozó becslést. Mivel a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza az árfolyamkülönbözet összegét, avagy az arra vonatkozó becslést, a szerződés a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján is semmis, ami a teljes szerződés érvénytelenségét okozza, amellet, hogy a Járásbíróság érintett megállapítása nem szerződésszerű, hanem alaptalan.

A Pécsi Törvényszék 2022. március 31. napján kelt 1.Pf.20.057/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Alább csupán a jelen indítvány szempontjából relevanciával bíró jogerős ítéleti megállapításokra utalok.

„[11] Tehát ahhoz, hogy megállapító legyen, deviza alapú kölcsönszerződés jött-e létre a felek között, azt kellett vizsgálni, hogy a szerződés egyéb rendelkezéséből következik-e ez, a kölcsön összege devizában (kirovó pénznemben) kifejezett ellenértéke kiszámítható-e legalább a folyósítás és a törlesztőrészletek esedékességének időpontjában.

[12] A szerződés és az annak elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzat alábbi rendelkezéseiből következik, hogy a kölcsönszerződés deviza alapú: tartalmazza az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást, azt, hogy az elszámolás CHF alapú, a THM nem tükrözi az árfolyamkockázatot, illetve az árfolyam különbözetet, meghatározásra került a deviza árfolyamának változásából eredő árfolyamkülönbözet elszámolásának módja.

[13] A kölcsönösszeg devizában meghatározott ellenértéke az egyedi kölcsönszerződés és az Üzletszabályzat alapján kiszámítható.

[14] Az egyedi szerződés 6. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja meghatározza a bázisárfolyamot és az aktuális árfolyamot.

[15] Az Üzletszabályzat szerint Bázis árfolyam a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyamtípusának a hitelfolyósítás napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az egyedi szerződés meghatározza az árfolyam típust, amely a [REDACTED] számlakonverziós vételi árfolyama.

[16] Az aktuális árfolyam: az Üzletszabályzat szerint a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyam típusának a törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az árfolyam típusa az egyedi szerződés szerint a [REDACTED] számlakonverziós eladási árfolyama.

[17] A szerződés változó kamatozású, CHF alapú és fix futamidejű. Azt, hogy az ilyen szerződések esetén hogyan kerül érvényesítésre az árfolyamkülönbözet az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja tartalmazza. E szerint az ügyfél által fizetendő árfolyamkülönbözet a következő törlesztőrészlet esedékességével kerül kiterhelésre.

[18] Mindebből tehát az következik, hogy a kölcsön devizában meghatározott ellenértéke a forint kölcsön bázis árfolyamon számított, folyósításkori CHF ellenértéke, a törlesztőrészlet CHF ellenértéke pedig az esedékes törlesztőrészlet aktuális árfolyamon számítva az árfolyamkülönbözet elszámolásával.”

Jól látható, hogy a Pécsi Törvényszék egyszerűen mellőzte a DH1 törvény 3. § (1) bekezdésében meghatározott semmisséget, amely éppen azokat a rendelkezéseket érintette, melyeket a Törvényszék fen ti indokolásában felhívott. A Törvényszék a DH1 törvény 3. § (2) bekezdését is mellőzte indokolása során, ami az eladási és vételi árfolyamok helyett mind a folyósítás, mind a törlesztés körében az MNB árfolyamot **rendelte alkalmazni**, ezek után pedig szinte már nem is meglepő az ítélet alábbi megállapítása:

„[21] Nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor elfogadta az összecszerűség meghatározásához a felperes F/9. számú kimutatását és nem tartotta szükségesnek, hogy a felperes vezesse le a devizában meghatározott követelés alakulását. Az F/9. számú hiteltörténeti kimutatás ugyanis minden hónapban feltünteti a tőke, valamint a kamat CHF-ben meghatározott összegét.

[22] Tekintettel arra, hogy az alperes ezt a kimutatást érdemben nem vitatta, ezzel kapcsolatban bizonyítás lefolytatása nem vált szükségessé.

[23] Az, hogy a felperes nem a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 tv.) 3. § (2) bekezdésének megfelelően, hanem az aktuális árfolyamon határozta meg a követelést devizában nem kifogásolható, mert a kimutatás az egyes törlesztőrészek esedékességének időpontjában fennálló állapotot tükrözi és tartalmazza a tisztességtelenül felszámított összeg jóváírását, ezáltal megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésében írtaknak.”

Összegezve a Törvényszék hivatkozott megállapításának utolsó bekezdését: felperes nem a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 tv.) 3. § (2) bekezdésének megfelelően határozta meg a követelést, ez mégis megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésében írtaknak. Elég érdekes megközelítés a Törvényszék részéről, mindazonáltal én érdemben vitattam a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésébe ütköző és így a szerződésnek sem megfelelő F/9 alatti kimutatást, az önellentmondó megállapítás pedig arra enged következtetni, hogy egy deviza alapú szerződésből eredő követelést a Pécsi Törvényszék előtt nem szükséges a hitelezőnek bizonyítania, a követelés alakulását nem szükséges sem devizában levezetni, sem pedig tisztességes árfolyamon és a Törvényszék ítékezésének alapjaként elfogad egy olyan kimutatást, amely semmisnek minősített és így a szerződésből kihullt rendelkezésekre épül.

Sajnos a peres eljárásban még a(z) elviekben devizában nyilvántartásba vett) kölcsönösszeg sem került meghatározásra, így a Törvényszék fenti megállapítása voltaképpen nem került semmivel alátámasztásra.

Éppen az egyedi szerződés 6. pontjának és az Üzletszabályzat 18.3.2. és 18.3.3. pontjának semmisségét mondta ki a DH1 törvény 3. § (1) bekezdése, így a fenti megállapítás már ezen oknál fogva is visszas, pontosabban jogszabálysértő. Álláspontom szerint azonban a hivatkozott pontok eleve nem a kölcsönösszeg meghatározására vonatkoznak, hanem kifejezetten a törlesztő részlet meghatározására. Minthogy sem felperes, sem az eljárt bíróságok nem határozták meg devizában a kölcsön összegét, idő előtti az 1/2016. PJE határozatra történő utalás, valamint ez a PJE határozat a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontja körében alkalmazandó, a szerződés kirovó pénznemének vizsgálatához nem ez a PJE határozat, hanem a 6/2013. PJE határozat szolgáltat alapot. Megjegyzendő, hogy a felperes által hivatkozott és a Törvényszék által elfogadott számítási módot a perbeli szerződés még csak nem is tartalmazza.

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy az **F/9 alatti elszámolás** kizárólag az aktuális árfolyamot tartalmazza, aminek alapját semmisnek minősített rendelkezések képezik, így az F/9 alatt csatolt kimutatás alapján történt marasztalásom abban az irányba mutat, hogy a DH1 törvény által semmisnek minősített rendelkezések „visszacsempészésre” kerültek a szerződésbe. A jelen alkotmányjogi panasz alapját pedig kifejezetten ez a körülmény képezi. Semmis rendelkezésnek nincs joghatása, az joghatás kiváltására nem alkalmas. Érvénytelen rendelkezésen alapuló kimutatás nem lehet alapja marasztalásnak, érvényes rendelkezéseken alapuló kimutatást pedig nem állt rendelkezésre a peres eljárásban. A Pécsi Törvényszék sérelmezett ítélete alapján a fogyasztó kiszolgáltattottá válik a hitelezővel (annak jogutódjával) szemben, ami – miként arra fellebbezésemben is utaltam – oda vezet, hogy a bíróságok szimpla bemondás alapján hoznak marasztaló ítéletet. Az összegszerűséget ugyanis sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék nem vizsgálta, holott többször is jeleztem, hogy a kimutatás törvénybe ütközik.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Komlói Járásbíróság 2021. december 16. napján kelt 2.P.20.032/2021/25. számú ítéletével szemben fellebbezést terjesztettem elő, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. Felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jelen esetben nincs helye a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Pécsi Törvényszék ítéletét a peres eljárásban eljáró jogi képviselőm útján 2022. május 6. napján vettem át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Komlói Járásbíróság és a Pécsi Törvényszék előtt folyamatban volt peres eljárás alperese voltam, a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződés adósa vagyok.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A következő pontban bemutatásra kerülő alapjogsérelem a jogerős ítéletet érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy ugyan a másodfokú eljárás az általam előterjesztett fellebbezés alapján indult meg, azonban az eljáró Törvényszék a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataimat figyelmen kívül hagyva, az elsőfokú ítéletnek az összecszerűsége vonatkozó megállapítását az összecszerűség tényleges bizonyítása megkísérlésének hiányában, valamint a **DH1 törvény 3. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző kimutatás alapján hagyta helyben.**

A kereseti kérelem összecszerűségét vitató, már az írásbeli ellenkérelmemben is előadott nyilatkozatom, valamint a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján felperesnek a kereseti követelése összecszerűségét bizonyítania lett volna szükséges marasztalásomhoz. **Az eljáró bíróságok nem tartották szükségesnek a nyilvántartásba vett kölcsönösszeg meghatározását és a kölcsönösszeg alakulásának kimutatását** marasztalásomhoz annak ellenére, hogy a perben nem csupán az összecszerűségét vitattam, hanem azt is, hogy a szerződés kirovó pénzneme CHF lenne. **Marasztalásomra pedig egy tisztességtelennek minősített árfolyammal kalkuláló, forintos kimutatás alapján került sor.** Az a jogerős ítéletben rögzített megállapítás, mely szerint a kimutatás a törlesztőrészleteket és kamatokat a kirovó pénznemben is rögzíti, egyrészt téves és nem felel meg a szerződésnek, mivel az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerinti képlet alkalmazását követően forint törlesztő részleteket kapunk árfolyamkülönbözet-költséggel terhelve (ami a CHF tőketartozás csökkentésére önmagában, konverzió nélkül még nem alkalmas), másrészt ezt a megállapítást a Törvényszék oly módon tette meg, hogy nem vizsgálta meg a kimutatás jogalapját, azaz nem tárta fel a kimutatás és a szerződés összefüggéseit, noha már fellebbezésemben is jeleztem, hogy a kimutatás érintett oszlopai nem a szerződésen alapulnak.

A jogalkotó által semmisnek minősített rendelkezéseken nyugvó kimutatás alapján történt marasztalásra tisztességes eljárás keretében értelemszerűen nem kerülhet sor. Márpedig a [REDACTED] jogutódjai rendszerint ilyen tartalmú kimutatásokat csatolnak a folyamatban lévő peres eljárásokban.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a **jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A 6/2013. PJE határozat az alábbiakat rögzíti:

- E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett **devizában adósodott el**,
- A 2010. június 11-én hatályba lépett, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet (THM 2. rendelet) 2. § (1) bekezdése szerint a devizahitel a forinttól eltérő pénznemben folyósított és törlesztett hitel, míg a deviza alapú hitel **devizában nyilvántartott**, de forintban folyósított vagy törlesztett hitel,
- A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel **a tartozás devizában van meghatározva**,
- **A deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik**, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor. **A tartozás devizában van megállapítva**, az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége ezért a forint erősödésétől, gyengülésétől függ. **A devizában meghatározott kölcsönért** az adósnak a forint gyengülése esetén többet kell visszafizetnie, terhei növekednek, míg erősödése esetén kevesebbet, terhei csökkennek,
- A Ptk. pénztartozásra vonatkozó szabályai - ahogy arra a jogegységi határozat 1. pontja rámutat - kifejezetten lehetővé teszik, hogy **a felek a pénztartozást devizában róják ki**,
- A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy **a kölcsön devizában kerül megállapításra**, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon számítva,
- Erre csak úgy volt lehetőség, ha **devizában adósodik el**, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható.
- Másrészt a pénzügyi intézmény az adós **devizában történt eladósodása** folytán nem jut őt meg nem illető előnyhöz

A fentiekre tekintettel tartottam fontosnak a devizában meghatározott követelés felperes általi levezetését. Ehhez képest **felperes még a nyilvántartásba vett devizaösszeget sem jelölte meg a peres eljárásban a törvény előírásainak megfelelő árfolyamon, miként arra az ítéletek sem hivatkoznak**. Alkotmányjogi szempontból azonban az alábbiak bírnak relevanciával.

A perbeli szerződés olyan fogyasztói kölcsönszerződés, mely a DH törvények hatálya alá tartozik. A **DH1 törvény 3. § (1) bekezdése** alapján a fogyasztói kölcsönszerződésben - az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével - **semmis az a kikötés**, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a

folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását **rendeli**. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a **Magyar Nemzeti Bank hivatalos** deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

A DH1 törvény 3. § (2) bekezdése az érvénytelenség kiküszöböléseként tehát módosította az érintett fogyasztói kölcsönszerződéseket, a perbeli kölcsönszerződést is. A hivatkozott rendelkezés alapján számos olyan döntés született, amelyet az eljáró bíróságoknak figyelembe szükséges venniük.

A Kúria **4/2021. PJE határozatának** IV.3. pontja azt rögzíti, hogy:

„A DH2 törvény tehát az árfolyamrész alkalmazását és az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő tisztességtelen kikötésekkel kapcsolatos elszámolás keretében – a szabályozás lényegét tekintve – az érintett kölcsönszerződések részleges érvénytelensége folytán a törlesztőrészletek megfelelő újraszámításáról és a semmis kikötések alapján teljesített befizetések elszámolásáról rendelkezett.”

A Pécsi Törvényszék azon hivatkozása, mely szerint „a kimutatás az egyes törlesztőrészletek esedékességének időpontjában fennálló állapotot tükrözi”, konkrétan a PJE határozatba ütközik. (A Kúria töretlen gyakorlata szerint amennyiben egy ítélet PJE határozatba ütközik, az a körülmény nem alapozza meg a felülvizsgálatot.)

A Tisztelt Alkotmánybíróság **3330/2020. (VIII.5.) AB határozatához Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolás szerint:**

„[34] Az Európai Bíróság gyakorlata alapján a fenti megállapítással szemben azonban kijelenthető, hogy a tisztességtelen feltételt (mely jelen esetben az alapügyben megállapított tényállás alapján feltehetően az ún. árfolyamrész mint másodlagos szerződési elem alkalmazásához kötődik) úgy kell tekinteni, mintha létre sem jött volna, ekként az indítványozó állított túlfizetése nem az elszámolás pillanatában keletkezik, hanem az első törlesztőrészlet megfizetését követően folyamatosan fennáll és növekszik, azaz nem a tisztességtelenség megállapítása időpontjának, hanem a tisztességtelen feltétel alkalmazása időpontjának (azaz gyakorlatilag a szerződéskötés időpontjának) van jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy a fogyasztó késedelembe esett-e. Önmagában egy vagy több törlesztőrészlet megfizetésének elmulasztása csak akkor minősülhet fogyasztói késedelemnek, ha a fogyasztó bármely okból történő túlfizetésének mértéke nem éri el a meg nem fizetett törlesztőrészlet összegét. Csak ezzel az értelmezéssel biztosítható (az alapügyben megkötött szerződésre is alkalmazandó) 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésének érvényesülése. Az uniós jog és a magyar jog devizahitelekkel kapcsolatos összhangjának biztosításával összefüggésben utalok (annak megismétlése nélkül) a 3297/2020. (VII. 17.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indokolásomra is.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság **3019/2017. (II. 17.) AB határozatának indokolása** az alábbiakat rögzíti:

„[31] A DH2-törvény indokolása értelmében az „elszámolás a törvény alapján a jelenben történő korrekció”, a szabályozás célja az, hogy „a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.” A DH2-törvény 4. § (1) bekezdése ezzel összhangban a semmis kikötés alapján teljesített és a semmis kikötés figyelmen kívül hagyásával kiszámított törlesztőrészek közötti különbözetnek a fogyasztó javára túlfizetésként történő elszámolását írja elő. Az 5. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó követelését úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.”

„[42] A DH1-törvény és a DH2-törvény [sem ez utóbbinak az indítványozók által megjelölt 4. § (1) bekezdése, sem pedig más rendelkezése] erre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz – nem zárja ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének az elszámolás eredménye alapján történő utólagos megállapítását, de kifejezetten nem is teszi kötelezővé azt. A DH2-törvény az elszámolási elvek és az elszámolási szabályok között (3–5. §§) csak annyit ír elő, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészek közötti különbséget túlfizetésként kell elszámolni a fogyasztó javára. A fogyasztó követelését pedig úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket azok időpontjában – az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában – előtörlesztésként teljesítették volna. A fogyasztói követelést főszabály szerint a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni.”

Mint hogy a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése orvosolta a szerződés (1) bekezdés szerinti érvénytelenségét (amely a **kezdetektől fogva nem volt alkalmas joghatás kiváltására** az érvénytelenség ex tunc hatálya miatt), a DH törvények szerinti elszámolás nem annyiból áll, hogy a **fogyasztói követelést szimplán kivonjuk a tartozásból az elszámolás fordulónapján**, hanem a **törlesztőrészeket megfelelően újra kellett számítani** és a semmis kikötések alapján teljesített befizetéseket el kellett számolni. Ennek pedig marasztalásom alapját képező, F/9 alatt csatolt kimutatás több okból sem felel meg.

A kimutatás egyrészt – mint arra fentebb már utaltam – a semmisnek minősített aktuális árfolyammal kalkulál, tehát a kimutatás nem a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. § (2) bekezdésében meghatározott árfolyamot alkalmazza, így a kimutatás a kereset összecszerúségének alátámasztására sem lehet alkalmas, amennyiben egy adós ilyen kimutatás alapján kerül marasztalásra (mint jómagam is), nem érvényesül az elszámolás szabályozásának azon célja, mely szerint a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás. De ennél továbbmegyek:

Az Európai Unió Bíróságának **C-118/17. számú ítélete** szerint:

„41. Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely **nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást**; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, **amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne** (lásd ebben az értelemben: 2016. december

21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).”

Amennyiben marasztalásomra az F/9 alatt kimutatás alapján került sor, abból az következik, hogy a tisztességtelennek minősített szerződési feltételek igenis léteztek, hiszen azokból vindikál magának felperes olyan jogot, ami alapján nekem ténylegesen magasabb összegben kellett törlesztenem, mint a tisztességtelen kikötések hiányában kellett volna. A **Budapest Környéki Törvényszék összecszerúséggel kapcsolatos – és voltaképpen önellentmondó - megállapítása éppen ezért a 6. cikk (1) bekezdésébe is ütközik**, hiszen a felperes kimutatása a tisztességtelen kikötéseken alapul. A Curia fent hivatkozott döntése alapjaiban cáfolja a jelen indítvánnyal érintett határozat összecszerúséggel kapcsolatos megállapításának alaposágát.

További problémája az F/9 alatt csatolt kimutatásnak az (ami az előző hivatkozásból is következik), hogy tekintettel arra, hogy az nem tartalmazza a megfelelő árfolyamokon meghatározott törlesztő részleteket, az elszámolás fordulónapján a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a teljes tartozás összegéből, ami így nem felel meg a fent hivatkozott párhuzamos indokolásnak. Ezt egyébként a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítő is alátámasztja.

A felülvizsgált elszámolásra tekintettel nem vitattam és jelenleg sem vitatom a fogyasztói követelés összegét, azonban a Komlói Járásbíróság hivatkozott az elszámolásra is az összecszerúség körében (árfolyamok), így ezzel kapcsolatban szükséges néhány észrevételt tennem. Az elszámolás 2015. február 1. napjára készült, így az összecszerúség körében már csak azért sem lehet az alapján perdöntő megállapításokat tenni, mivel nem öleli fel a teljes futamidőt. Az elszámolási értesítő egyébként 3 részből áll, amelyek egymással sem koherensek.

Az első rész az első 4 oldal, ami tartalma szerint meghatározza a fogyasztói követelés összegét, megmutatja annak elszámolását és tájékoztat a szerződés módosulásáról. A második oldalon található harmadik táblázat utal arra, hogy az elszámolás fordulónapján 392,-Ft lejárt tartozásom állt fenn, az esedékes tőketartozás a nyilvántartás devizanemében(!) 4.402.099,-Ft, a tartozásra elszámolt (levont) összeg 634.977,-Ft és a szimpla levonás következtében az elszámolás fordulónapját követően a nyilvántartás devizanemében(!) 3.767.122,-Ft tartozásom állt fenn. (A táblázat még a 392,-Ft lejárt tartozást sem veszi figyelembe!!) Tehát ezen első rész szerint a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a tartozásból, ami nem egyeztethető össze a fent hivatkozott párhuzamos indokolással, mely szerint a fogyasztói követelés nem az elszámolás fordulónapján keletkezik.

A második rész a hiteltörténeti kimutatás. **A hiteltörténeti kimutatás melléklet (elszámolás 5. oldala) azonban nem felel meg a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és a párhuzamos indokolásnak sem) az alábbiak szerint:**

a hiteltörténeti kimutatás svájci frank összeget is tartalmazó egyetlen (jobbról a 4.) oszlopa sem veszi figyelembe a szerződésnek azt a nem elhanyagolható részét, mely szerint az **árfolyamkülönbözet költség**, márpedig a járulék nem tőkésedhet. Nekem a tőketartozásom aligha volt az egyes időszakokban a CHF oszlopban rögzített sorokban meghatározott CHF összeg, hiszen a feltüntetett összegek a forintban nyilvántartott tartozás és az

árfolyamkülönbözet (költség) együttes összegét jelölhetik csupán az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja alapján.

Amennyiben az Újrászámítás részletes levezetése táblázatot nézzük (a 6. oldaltól), az állapítható meg, hogy pl. **2013.12.19. napján a tőketartozás** (kamatszámítás alapja, „V” oszlop) **összege (2.101.825,-Ft) eltér** a Hiteltörténeti kimutatás táblázat szerint 2013.12.31. napján fennálló nem esedékes tőketartozás **3.949.006,-Ft**, azaz **15.995 CHF** összegétől. Ezen utóbbi kettő összeg hányadosa egyébként elvileg az MNB árfolyam a DH2 törvény 3. § (2) bekezdése alapján (<https://www.mnb.hu/arfolyam-tablazat?deviza=rbCurrencySelect&devizaSelected=CHF&datefrom=2013.12.30.&datetill=2013.12.31.&order=1>), azaz 242,14 Ft/CHF, azonban amennyiben az osztást elvégezzük, ténylegesen 246,89 Ft/CHF árfolyamot, tehát **a tisztességtelen árfolyamot kapjuk meg. A Hiteltörténeti kimutatás nem esedékes tőketartozás oszlopai tehát egyrészt nem következnek a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése által módosított szerződésből, másrészt tisztességtelen árfolyamot rögzítenek, így a felperes a kereseti követelése bizonyítékként alappal arra sem hivatkozhat.** (Érdekesség, hogy a forintban meghatározott tőketartozások jelentősen eltérnek 2013 decemberében. Ezek szerint több forintnyilvántartás is volt?)

Az elszámolás harmadik része, az újrászámítás részletes levezetése alapvetően kettő részből áll, az **A-L oszlopok a szerződés eredeti adataira utalnak, tehát a tisztességtelennek minősített adatokat is figyelembe veszik**, míg az O-Y oszlopok a szerződés újrászámított adatait képezik. A forint befizetésem összege az elszámolás következtében nem változott, az M oszlop tehát elvileg nem változott meg az elszámolás következtében. Felperes F/9 alatt csatolt táblázatának első és alapvető hibája az, hogy nem az elszámolás O-Y oszlopainak adatait rögzítik, hanem az A-L oszlopok adatait.

Az újrászámítás részletes levezetésének részét képező G és V oszlop tartalmazza a kamatszámítás alapját. **A kamatszámítás alapja a tőketartozás.** Minthogy a G oszlop a tisztességtelen kikötéseket is figyelembe veszi, a **V oszlop adatai határozzák meg a tőketartozás alakulását, azonban végig forintban. A kirovó pénznem tehát végig forint volt.**

Az újrászámítás részletes levezetésének újrászámított adatokat rögzítő része megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és az AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolásnak), azonban utalok arra, hogy az árfolyamkülönbözet itt is költségként jelenik meg, hiszen a T és U oszlopok szerint az **elkülönül a tőke és kamat előírásokat tartalmazó R és S oszlopoktól.** (Ebből értelemszerűen következik az, hogy az árfolyamkülönbözet nem tőkésedik és nem is tőkésedhet!)

Annyi bizonyos, hogy a kereseti követelés összecszerűségének bizonyítására sem az elszámolás, sem pedig az F/9 alatt csatolt, tisztességtelen árfolyammal kalkuláló, így jogszabályba is ütköző kimutatás nem lehet alkalmas.

„A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek

minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016.(II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}” (Tisztelt Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATÁNAK 13. francia bekezdése)

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírósági határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát” {17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [19]}.

A hatékony bírói jogvédelem igényének elve aligha érvényesül abban az esetben, ha egy kölcsönszerződés adósának marasztalására semmisnek minősített rendelkezések által alkalmazott árfolyamokkal kalkuláló kimutatás alapján kerül sor, különös tekintettel arra, ha az adós az alkalmazott árfolyamok semmisségére kifejezetten fel is hívta a jogvédelmet gyakorló bíróság figyelmét. Az eljárás ilyen körülmények mellett tisztességesnek aligha tekinthető.

A Tisztelt Alkotmánybíróság „korábbi határozatának figyelmen kívül hagyása még abban az esetben is elérte volna az önkényes, és így contra constitutionem jogalkalmazás szintjét, ha az ítélet tartalmaz erre vonatkozó indokolást, tekintettel arra” (párhuzamos vélemény [36] bekezdése), hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatai mindenkire, így az eljáró bíróságokra nézve is kötelezőek, azonban a Tisztelt Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának [31] és [42] bekezdéseiben megfogalmazott kritériumok sem teljesültek a másodfokú eljárásban a téves árfolyamokkal kalkuláló felperesi kimutatás Törvényszék általi elfogadása okán.

Összegezve: marasztalásomra oly módon került sor, hogy a felperes nem bizonyította követelése összecszerúségét, mivel nem a felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott, a DHI-törvény alapján semmisnek minősült bázis árfolyammal, hanem a Magyar Nemzeti Bank középárfolyamának alkalmazásával kellett volna kiszámolni tartozásom összegét. A periratok között nem lelhető fel olyan dokumentum, ami az így kiszámolt tartozásomat az eredetileg svájci frankban meghatározott tartozásból vezette volna le. A felperes által csatolt kimutatásokból nem ellenőrizhető, hogy a részteljesítéseimet milyen árfolyamon számolta el a tőkére és a kamatra, valamint a költségekre, milyen számítással határozta meg a szerződéskötéskori kölcsönösszegeből a keresetben érvényesített forint összeget. Az bizonyos, hogy egy olyan kimutatás alapján lettem marasztalva, ami sem a jogszabályi előírásokat, sem

a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatát, sem a vonatkozó PJE határozat megállapításait nem veszi figyelembe.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadom, hogy nem kezdeményeztem a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen indítványt jogi képviselőm útján terjesztem elő, az ügyvédi meghatalmazás az indítvány mellékletét képezi.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok / **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Jelen panaszhoz az alábbi dokumentumokat csatolom:

- ügyvédi meghatalmazást
- a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződést
- a kölcsönszerződéshez tartozó Üzletszabályzatot
- a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítőt
- a forintosítási értesítőt
- a kölcsönszerződés felmondását
- felperes F/9 alatt csatolt, marasztalásom alapját képező kimutatását
- a Komlói Járásbíróság 2.P.20.032/2021/25. számú ítéletét
- az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésemet
- A Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.057/2022/5. számú ítéletét

Budapest, 2022. június 20.

Tisztelettel:

képv:

